

Un reper fundamental

Cred că mi-ar fi destul de ușor să răspund la întrebarea ce înseamnă teatrul pentru mine? Shakespeare. Și, formulând astfel răspunsul, cred că aş spune că Shakespeare înseamnă mai mult decât teatrul, el reprezentând alpha și omega în artă și în viață. Universul shakespearean se confundă cu universul uman în toate reperele sale (poate chiar depășindu-l!). La marele Will, până și cel mai abject personaj, cel care, aparent, nu ajunge încă la condiția umană, se exprimă în versuri de o nobilă ținută sau într-o proză de inegalabilă substanță. Întunecata figură a lui Iago te convinge prin profunzimea trăirilor sale, condiția animalică a lui Caliban este absolut verosimilă, iar drama lui, reală, ambiția lady-ei Macbeth apare plauzibilă, omenească, aspirația ei către mărire fiind determinată de dorința de a-și vedea tovarășul de viață acolo unde este convinsă că-i este locul; tuturor acestor personaje nu le lipsește fondul uman (din contră!), greșit este „sensul” faptelor lor. Iar dacă ne gândim la Hamlet, la Romeo și la Julieta, la Desdemona sau la Prospero, oricât de sceptici sau de mizantropi am fi, ne împăcăm cu umanitatea și iubim imaginea spirituală și fizică frumoasă a omului neidealizat, real, posibil, așa cum este el creat de demiurgul de pe Avon. Și-l iubim poate mai ales pe Falstaff, acest amestec atât de veridic de noblete și josnicie, acest poltron fermecător care chefuiește, jefuiește sau se războiește, dar moare doborât de trădarea prietenului său. Este „imensul John” — înnobilit de sunetele muzicii unui alt mare om de teatru. Verdi, care a conceput acest tip de teatru pe muzică numit operă și care — și el — înseamnă foarte mult pentru mine.

Tot teatru sînt pentru mine și Eschil, Molière, Caragiale sau O'Neill (într-o ordine absolut subiectivă), precum și replicele lor muzicale: Wagner și Enescu, Mozart, Paul Constantinescu sau Puccini. Și dacă adaug la toate acestea numele unor Laurence Olivier, Gérard Philipe, Irene Papas, Giugaru și Birlic, Caragiu, Ștefan Iordache, Olga Tudorache, Repan sau Caramitru (cărora, inevitabil, le corespund în muzică Șaliapin, Gigli, Schwartzkopf, Folescu sau Onofreii), aş

toată lumea iubește teatrul

putea întregi acest minunat și cuprinzător tablou numit Teatru, pe care-l port permanent în mine, el constituindu-se într-un reper fundamental al existenței mele spirituale. De la textul abstract al *Furtunii* și de la furtuna lui *Othello* până la fascinantă rampă inundată de lumina reflectoarelor, de la *Falstaff*-ul verdian până la teatrul ce se joacă permanent pe stradă sau în viață, iată cum se exolică acest preaplin de teatru pe care-l resimt benefic și care pentru mine, chiar dacă nu înseamnă totul, reprezintă mult, foarte mult.

■ Marius Teicu

Muzică vorbită

Greșesc oare dacă afirm că teatrul ar putea fi definit și ca o muzică vorbită? Poate că ar putea fi descris ca o simfonie pornită dintr-o inimă către alte inimi, chiar dacă acest discurs nu este pus pe note.

Imi este însă mai ușor să vorbesc despre teatrul muzical, ca o îmbinare perfectă între muzică și teatru, așa cum o demonstrează și marea sa popularitate în plan național și mondial, începînd de la music-hall și pînă la operă, traversînd generații și vîrste. Iar în lumea copiilor, teatrul muzical este, poate, unul dintre cele mai frumoase cadouri pe care oamenii de artă pot să le ofere celor mici.

De fapt, lumea teatrului muzical pentru copii m-a atras în mod deosebit, spectacole ca *Mary Poppins* sau *Micuța Dorothy* sînd mărturie acestui atașament, care se explică în primul rînd prin dragostea pentru copii și convingerea că ei merită și au nevoie de acest gen de spectacol complex în care se împletesc într-o deplină armonie muzica, versul și dansul. A scrie o astfel de partitură înseamnă o problemă aparte, căci copiii de astăzi sînt un public foarte pretențios... care nu poate fi păcălit niciodată! Înseamnă a scrie simplu, dar nu simplist, punînd în prim-plan sinceritatea și adevărul unei muzici pornite de la o inimă către alte inimi.

Cu siguranță, copiii merită mai mult decât li s-a oferit pînă acum, dar eu unul sînt convins că acele cadouri de care aminteam li se vor dăruî în timp.

**toată lumea
iubește teatrul**